

Forslag til Lov

om

Lønninger ved Telegrafvæsenet.

(Fremsat i Folkethinget den 5te Oktober 1887 af Indenrigsminister Fingerslev.)

§ 1.

For Telegrafvæsenets Embeds- og Bestillingsmænd fastsættes de aarlige Lønninger laaledes:

Telegrafdirektøren	5,000 Kr.
A. 1ste Lønningsklasse:	
Chefen for Telegrafdirektoratets tekniske Afdeling	3,600 Kr.
Chefen for Telegrafdirektoratets Regnskabsafdeling	3,600 —
Bestyrerne af Kjøbenhavns Hovedstation og af Telegrafstationen i Fredericia, hver	3,200 —
B. 2den Lønningsklasse:	
Bestyrerne af Telegrafstationerne i Aarhus, Aalborg, Odense og Randers, hver	2,800 Kr.
Bestyrerne af Telegrafstationerne i Nyborg, Korsør, Svendborg, Horsens, Frederikshavn, Helsingør, Rykjøbing p. Falster og Rønne, hver	2,600 —
Underbestyreren ved Kjøbenhavns Hovedstation	2,600 —
Telegrafdirektørens Sekretær	2,600 —
1 Telegrafingeniør ..	2,600 —
1 Materialforvalter	2,600 —
1 Kassjerer og Regnskabsfører ved Kjøbenhavns Hovedstation, som tillige gjør Tjeneste som saadan for Telegrafdirektoratet	2,600 —
C. 3die Lønningsklasse:	
Overtelegrafisterne, hvis Antal fastsættes ved de aarlige Finantslove:	
for Halvdelen	2,200 Kr.
— Halvdelen	2,000 —
Gaar Tallet 2 ikke op i det samlede Antal, henføres det overskydende Nummer til den højeste Lønningsats.	

D. 4de Lønningsklasse:

Telegrafisterner, hvis Antal ligeledes fastsættes ved de aarlige Finantslove:

I. De mandlige Telegrafister:

for en Femtedel	1,800 Kr.
— en Femtedel	1,600 —
— en Femtedel	1,400 —
— en Femtedel	1,200 —
— en Femtedel	1,000 —

Gaar Tallet 5 ikke op i det samlede Antal, henføres det første overstydende Nummer til den anden Lønningsats, det andet Nummer til den tredie Lønningsats, det tredie Nummer til den fjerde Lønningsats og det fjerde Nummer til den første Lønningsats.

II. De kvindelige Telegrafister:

for en Trediedel	1,200 Kr.
— en Trediedel	1,000 —
— en Trediedel	800 —

Gaar Tallet 3 ikke op i det samlede Antal, henføres det første overstydende Nummer til den anden Lønningsats og det andet Nummer til den tredie Lønningsats.

Forjaavidt nogen af de til 4de Lønningsklasse hørende Funktionærer efter nærværende Lov vil faa en Lønning, der er lavere end den Lønning, iberegnet Dyrtidstillæg, Bedkommende for Tiden oppebærer, vil Forskjellen være at udbetale den Paagjældende som personligt Tillæg.

Der tillægges hver af de Funktionærer i 4. Lønningsklasse, som have Bopæl i Kjøbenhavn eller Frederiksberg Kommuner, et Bestillingstillæg af 100 Kr. aarlig.

Med Formindsfelse i Antallet af Poster under 3die og 4de Lønningsklasse bliver Tingen at sætte paa lavere Lønning end den, Bedkommende engang har opnaaet.

Af de til 3die og 4de Lønningsklasse hørende Funktionærer udtages det fornødne Personale til Tjeneste i Telegrafdirektoratet.

§ 2.

Foruden de i foranstaaende Paragraf fastsatte Lønninger tilstaaes der følgende Alderstillæg, nemlig:

- Telegrafdirektøren for hver 5 Aars Tjeneste 500 Kroner aarlig; dog kan Lønningen ikke overstige 7,000 Kroner aarlig.
- De under 1ste Lønningsklasse hørende Embedsmænd for hver 5 Aars Tjeneste i denne Lønningsklasse 300 Kr. aarlig, dog ikke udover 1200 Kr. aarlig.
- De under 2den Lønningsklasse hørende Embedsmænd for hver 5 Aars Tjeneste i denne Lønningsklasse 200 Kr. aarlig, dog ikke udover 800 Kr. aarlig.
- De under 3die og 4de Lønningsklasse hørende Funktionærer for hver 5 Aars Tjeneste med fast Ansættelse under Statstelegrafanlæg eller ved et af de tidligere private, men senere til Staten overgaaede Telegrafanlæg 100 Kr. aarlig, dog ikke udover 500 Kr. aarlig.

§ 3.

Telegrafdirektøren samt Funktionærene i 1ste og 2den Lønningsklasse udnævnes af Kongen og ere pensionsberettigede.

Med Hensyn til, at de kvindelige Telegrafister i nærværende Lovforslag danne en særlig Afdeling i 4. Lønningsklasse med 3 Lønningsstater, nemlig 800, 1,000 og 1,200 Kr., skal bemærkes: Siden Aaret 1870 have Kvinder funnet opnaa Ansættelse som Telegrafister, og denne Anvendelse af kvindelig Arbeidskraft maa efter den i den forløbne Tid indvundne Erfaring erkjendes at have været heldig. Afgjørende Grunde tale imidlertid for ikke i Lønningsvilkkaar at sammenstille de mandlige og de kvindelige Telegrafister, men at normere lavere Lønninger for disse jidste. Det skal i saa Henseende navnlig anføres, at Benyttelsen af Kvinder til Telegraftjenesten i flere Retninger er betydelige Indskrænkninger underkastet, saa at de ikke kunne siges som Arbeidere at have den Værdi for Staten som Mænd. Ved Landets største Stationer, Kjøbenhavn og Fredericia, ved hvilke $\frac{2}{5}$ af det hele Telegrafistpersonale gjør Tjeneste, kunne de ikke anvendes, fordi den hele Tjeneste ved disse Stationer (meget Matteearbejde, Betjening af Kabellinierne og særlige Apparater) er saa anstrængende, at den ikke paa fyldestgjørende Maade vil kunne bestrides af Kvinder. Dertil kommer, at disse overhovedet maa anses mindre skiktede til at forrette rent tekniske Arbejder, navnlig de, der foresalde udenfor Stationerne, ligesom det heller ikke vil være heldigt at anvende Kvinder i Stillinger, hvor de skulle optræde som Overordnede overfor et Personale hovedsagelig bestaaende af Mænd, ofte i en ikke

ganste ung Alder. Men, foruden at Kvindernes Anvendelse saaledes er begrændset, maa det ogsaa iøvrigt erkjendes, at Billighedstaler for, at deres Lønning sættes lavere end Mændenes, thi ikke blot kunne de bitterlig leve billigere end disse, men Mændenes Fortjeneste bør ogsaa beregnes saaledes, at de derved kunne have et tarveligt Udkomme til en Familie, et Hensyn, som derimod, da udelukkende ugifte Kvinder antages i Telegrafvæsenets Tjeneste, ikkun ganske undtagelsesvis, nemlig forsaavidt Enker med uforsørgede Børn maatte være ansatte som Telegrafister, vil kunne gjøre sig gjældende for Kvindernes Bedkommende. I Henhold her til vil det være rigtigt at indordne de kvindelige Telegrafister paa særlige, noget lavere Lønningssatser, og man har i saa Henseende ment, at de foreslaaede Lønninger, 800, 1,000 og 1,200 Kr., ville være passende.

Bestemmelsen i Paragrafens fjerdesidste Stykke er navnlig optagen af Hensyn til de kvindelige Telegrafister, idet de fleste af disse, hvis de for dem foreslaaede Lønninger vedtages, ville komme paa de samme Lønningssatser som nu, men miste det dem for Tiden tilstaaede Dyrtidstillæg, og det maa anses for tvivlsomt, om Bestemmelsen i Lov om Embedsmænds Lønningss forhold af 26de Marts 1870 § 10, 1ste Stk., vil kunne anvendes i dette Tilfælde.

I Lighed med, hvad der for de i Kjøbenhavn bosiddende Toldassistenters Bedkommende er fset ved Lov om Toldvæsenet af 2den Juli 1880 § 6—2, er der i Paragrafens trediesidste Stykke optaget en Bestemmelse, ifølge hvilken enhver af de til 4de Lønningssklasse hørende Funktionærer, som have Bopæl i Kjøbenhavn eller paa Frederiksberg, faar et Lønningstillæg af 100 Kr. En saadan Bestemmelse begrundes tilstrækkelig ved Hensynet til, at Udgifterne til de fleste Livsfornödenheder og navnlig til Husleie ere større i Hovedstaden end i Provindserne, og at derfor de paa forstnævnte Sted boende Telegrafister i Henseende til deres Udkomme maa erkjendes at være uheldigere stillede end deres Kolleger i Provindserne.

Ved Paragrafens næstsidste Stykke tilsigtes det tydeligere, end det formentlig er Tilfældet med den lignende Passus i Loven af 1875 § 1 i Slutningen, at fjerne den mulige Misforstaaelse, at den Omstændighed, at der ved Finantsloven fter Medtættelse i det hidtilværende Antal Telegrafister og Overtelografister, skulde medføre, at nogen af de vedkommende Bestillingsmænd, som ved den efter det tidligere større Antal foretagne Fordeling havde opnaaet den høiere Lønningssats, paa Grund af det fastsatte For-

delingsforhold mellem de enkelte Lønningssatser kunde komme til at lide Nedgang i sin engang opnaaede Lønning, naar han ved en ny Fordeling af det mindre Antal, efter sin Orden i Rækken af Bestillingsmænd i samme Lønningssklasse, vilde være at lønne efter en lavere Lønningssats.